

Publicerad 2008-09-02 15:41 av VampyrÄngel

Jag är väldigt bra på att bygga murar.. men de är veka som papper...

Blicken som krossar muren

Vaknar.

Drömmarna har

låt mig vila,

för en gångs skull.

Tanken är glad.

Orken att vilja stiga upp,

att göra sig iordning

och komma iväg,

den finns igen.

Murarna jag byggt upp är tjocka,

tror jag,

de stänger ute

de jobbiga tankarna.

Nu,

nu ska jag minsann klara det!

Självförtroendet ökar,

ju mer klockan blir,

yes NU klarar jag det här.

Men så kommer den...

smällen.

Blicken.

PANG!

Och nerslagen är min mur.

Som om den vore gjord

av enbart papper.

Mjuk och nedbrytbar.

And once again I've fooled myself.

Muren ligger söndersmulad

på det mentala betonggolvet

som envist brukar banka

stora blåmärken på min hjärna.

Blåmärket verkar vara evigt.

Muren är trasig,

liksom tanken.

Ingenting är helt längre.

I'm not fooling myself anymore.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren VampyrÄngel med Poeter.se id #23065 innehar upphovsrätten